

บทนำ

การพิชิตสงครามใหญ่ถึง 2 ครั้งในระยะเวลาห่างกันเพียง 20 ปีเศษ หรือในชั่วชีวิต
ของมนุษย์หนึ่งคนอาจเห็นได้ เป็นสิ่งที่ยังคงใจเห็นถึงการขาดประสิทธิผล ในการรักษาไว้ซึ่งสันติภาพ
และความมั่นคงระหว่างประเทศ ซึ่งสงครามดังกล่าวได้มีผลกระทบที่นอกเหนือจากชีวิตและ
พลังของใจเป็นส่วนใหญ่ และก่อให้เกิดความระงับวิสัยและความวิบัติของสิ่งมีชีวิตอย่างใหญ่หลวงมาสู่
มนุษยชาติ ชาวโลกกำลังเป็นดังมีกานารัสนั้นที่พยายามจะอยู่ต่อไป และบางที การอนาคตยังเป็น
สิ่งที่ไม่เป็นที่ระลึกรู้ต่อไป ในลักษณะของผู้เขียนเห็นว่า การจะเป็นอนาคตที่สงบสุขและมีสันติภาพ
ซึ่งโลกนี้กำลังถึงความสงบสุข และสันติภาพของโลกเป็นจริงรวมไม่ว่าเวลาใดและในสถานที่ใด

ถึงแม้ว่าสันนิษฐานว่าสันติภาพจะประสบความสำเร็จในเวลาของการรักษาไว้ซึ่งสันติภาพและป้องกันการเกิด
สงครามโลกครั้งที่ 2 แต่ก็ยังเป็นเหมือนและเป็นการให้ความหวังแก่ประชาชนโลกให้พยายามสถาปนา
การระงับระหว่างประเทศเพื่อสันติสุขของสันติภาพและความมั่นคงของโลกขึ้นใหม่ให้สมบูรณ์กว่าที่
เป็นอยู่

ด้วยเหตุนี้บรรดาบุคคลสำคัญที่มีความรับผิดชอบต่อสันติภาพและความมั่นคงของมนุษยชาติ
จึงได้วางทางที่จะสถาปนาสันติภาพถาวรในแก่โลกเป็นความร่วมมือ และด้วยเหตุนี้ องค์การสหประชาชาติ
จึงได้ถือกำเนิดขึ้นมาเมื่อประมาณ 23 ปีมาแล้ว โดยตั้งอยู่บนรากฐานของกฎบัตรที่สมาชิกริเริ่มก่อตั้งนาม
ว่า "สารสารฟรานซิสโก" ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 1 มกราคม 1942¹ และมีผลตั้งแต่
วันที่ 25 เมษายน 1945²

¹กฎบัตรสหประชาชาติ 26 มิถุนายน 1945 บทที่ 2 มาตรา 3 หน้า 5.

²ปฏิญญาปะเซียโน Fundamental Facts On United Nations, 1954, p.2.

สหประชาชาติได้ตั้งเจตนจำแนงที่จะช่วยเพื่ออรรถการมนุษยชาติไว้ดังนี้

" ที่จะช่วยรณรงค์ให้พ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม และ...ที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานอันดียิ่งแห่งชีวิตในอิสรภาพที่กว้างขวางยิ่งขึ้น และเพื่อจุดหมายปลายทางเหล่านี้... ที่จะใช้จักรกลระหว่างประเทศ สำหรับส่งเสริมความรุดหน้าในทางสังคม เศรษฐกิจของประชาชนทั้งปวง "3

นอกจากสหประชาชาติจะตั้งเจตนจำแนงไว้ดังกล่าไว้ในภาคอารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติแล้ว สหประชาชาติยังได้แสดงความมุ่งหมายของสหประชาชาติไว้ด้วยดังนี้

" เพื่อทำการร่วมมือระหว่างประเทศในอันที่จะแก้ปัญหาระหว่างประเทศในทางเศรษฐกิจ การสังคม วัฒนธรรม และมนุษยธรรม " ...4

จากเจตนจำแนงและความมุ่งหมายของสหประชาชาติดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า สหประชาชาติได้ถูกก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงระหว่างประเทศ คือป้องกันและกำจัดสาเหตุที่ก่อให้เกิดสงครามเป็นประการแรก และมุ่งให้ความช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ให้มีระดับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกับเป็นมนุษย์ที่เจริญแล้ว โดยไม่มีความก้าวหน้าในทางสังคม และดำเนินการแก้ปัญหาระหว่างประเทศในทางเศรษฐกิจ ทางสังคม วัฒนธรรม และมนุษยธรรมเป็นประการต่อไป

ถึงแม้ว่าการก่อตั้งองค์การ สหประชาชาติจะประสบความสำเร็จ แต่ปัญหาต่าง ๆ ก็ยังคงไม่หมดสิ้นไป เรายังคงกันสงครามไม่ไค่เกิดขึ้น ยังคงมีการรบราฆ่าฟันอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของโลกอยู่เสมอ แต่สหประชาชาติก็พยายามจำกัดขอบเขตการสู้รบเหล่านั้นให้อยู่แต่ในวงจำกัด ไม่ให้แผ่ขยายออกไปจนกลายเป็นสงครามโลก

และในขณะเดียวกัน ชัยชนะข้อหนึ่งของสหประชาชาติ แม้ว่าจะเป็นชัยชนะที่คับค่านมาอย่างช้า ๆ ก็คือ ได้พยายามกำจัดความยากจนคนแค่น ความอดอยาก ความโง่เขลาเบาปัญญา และโรคภัยไข้เจ็บให้หมดไปทุกขณะ

3กฎบัตรสหประชาชาติ, op.cit., หน้า 1-2 :

4 Ibid., p. 3.

ความหมายและขอบเขตในการเขียน

กัณฑ์นี้จากสงครามโลกความหมายน่าจะส่วนต่าง ๆ ของโลก และโลกเป็นแหล่งกำเนิดของปัญหาต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะความยากจน อลหยาก และโรคภัยไข้เจ็บ ความเป็รพยายามขององค์การสหประชาชาติ ในการที่จะพิจารณาแก้ปัญหาภายในสงครามโดยวิธีพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ก็ได้ดำเนินงานมาทางคณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคม ซึ่งโลกอั้งคณะกรรมการเศรษฐกิจประจำภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกขึ้นมา และคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งเอเชียและตะวันออกไกล เป็นคณะกรรมการหนึ่งในคณะกรรมการส่วนภูมิภาค เป็น เรื่องที่จะกล่าวถึงในวิทยานิพนธ์นี้

การก่อตั้งคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งเอเชียและตะวันออกไกลนี้ ก็เพื่อที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก โดยมีความหวังจะให้ประชากรในภูมิภาคนี้มีความเป็นอยู่ที่ดี สนจากความยากจน อลหยาก และความลำบากทั้งหลาย ซึ่งความช่วยเหลือได้ถูกกล่าวออกมาในรูปใดประเทศในภูมิภาคร่วมมือกันพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วนรวม ซึ่งความจำเป็นที่ตองมีการร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ได้เริ่มขึ้นอย่างแท้จริงในยุโรปภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นี้เอง ตัวอย่างเช่น การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ การให้ความช่วยเหลือของต่างประเทศแก่ประเทศที่กำลังพัฒนาและดอยพัฒนา เช่นแผนการมาร์แชลหรือโครงการเพื่อฟื้นฟูยุโรปภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ของ นายจอร์จ ซี. มาร์แชล แห่งสหรัฐอเมริกา และการให้ความช่วยเหลือของประเทศมหาอำนาจแก่ประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แต่การให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งเอเชียและตะวันออกไกลมีความแตกต่างไปจากของประเทศมหาอำนาจ โดยมุ่งช่วยเหลือประเทศสมาชิกในภูมิภาคเป็นส่วนรวม ไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมือง หรือเพื่อป้องกันลัทธิหรืออุดมการใด ๆ

⁵โปรดดูรายละเอียดใน Harry Bayard Price, The Marshall Plan and Its Meaning (New York, Cornell University Press, 1955).

แต่ด้วยเหตุที่ว่าในระยะก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 การช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ โดย
ใหม่ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งใหม่ไม่เคยมีมาก่อน และประเทศต่าง ๆ ในเอเชียและ
ตะวันออกไกลส่วนมากยังล้าหลัง และยังไม่มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ความเจริญทาง
สังคมและเศรษฐกิจ จึงยังไม่ทันเข้ามาในซีกโลกด้านนี้

พิจารณาจากอาณาเขตการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการยังคงกว้างขวางมาก ประเทศ
สมาชิกมีความแตกต่างในเรื่องสภาพภูมิศาสตร์ และในเรื่องเศรษฐกิจ เช่นในเรื่องการประกอบ
อาชีพของหน่อเมือง โดยมีเกษตรกรรมเป็นพื้นฐาน อุตสาหกรรมน้อยอย่าง เช่น ญี่ปุ่น และอีก
ประการหนึ่ง ประเทศในเอเชียและตะวันออกไกลส่วนมากมีวัฒนธรรมที่แน่นแฟ้น ยากที่จะเปลี่ยน
แปลง ซึ่งบางครั้งก็มีผลทำให้การดำเนินงานของคณะกรรมการต้องล่าช้ากว่าที่ควร และที่สำคัญ
อีกประการหนึ่งคือ ปัญหาทางการเมือง ซึ่งทุกประเทศในภูมิภาคของคณะกรรมการต้องประสบคือ
ปัญหาการปกครองของประเทศในเอเชีย ซึ่งเพิ่งได้รับเอกราชใหม่ ๆ บริเวณกำลังต่อสู้เพื่อเอกราช
ว่าควร จะปกครองในรูปใดดี เมื่อประเทศเหล่านี้ยังไม่มีความสงบ และบางแห่งก็มีปัญหา ระหว่าง
ประเทศเพื่อนบ้านด้วยกัน เช่นปัญหาเขตแดนระหว่างกัมพูชาและไทย ปากีสถานกับอินเดีย⁶ การที่
คณะกรรมการจะเข้าไปปฏิบัติงานก็เกิดปัญหา เพราะตามข้อเรียกร้องปฏิบัติหรือข้อกำหนดหน้าที่ของภาค
(Terms of Reference) ของคณะกรรมการ จะไม่เข้าไปปฏิบัติการ ถ้าหากไม่มีข้อตกลง
หรือได้รับการยินยอมจากรัฐบาลเจ้าของประเทศ⁷

นอกจากนี้ คณะกรรมการ ยังคงตั้งรับโดยยังไม่ปฏิบัติงานที่ค้างคาไว้โดยแน่นอน จึงจำเป็น
ต้องศึกษาปัญหาและก้นว้างงานเพื่อปฏิบัติงานมากกว่าจะปฏิบัติให้ลุล่วงไป เช่นคณะกรรมการเศรษฐกิจ
แห่งเอเชียและตะวันออกไกล ตามข้อเรียกร้องปฏิบัติหรือข้อกำหนดหน้าที่นั้นเป็นเพียงองค์การที่ใน
คำปรึกษาเท่านั้น มติของคณะกรรมการนี้จึงเป็นที่น่าสนใจในส่วนที่ว่า ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมา
จนปัจจุบัน ได้ปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงไปเพียงไร และมีอุปสรรคในการปฏิบัติงานอย่างไร

⁶ L.F. Goodstadt, "What's Wrong with ECAFE" Far Eastern Economic Review,
Vol., LXXVI, (December 22, 1966) p. 597.

⁷ United Nations Publication, Yearbook of the United Nations 1946-47
(New York: Department of Public Information, 1947), p. 485.

และข้อกำหนดเฉพาะที่ซึ่งมีอยู่ขึ้นเพียงพอในการปฏิบัติงานหรือไม่ และรัฐบาลประเทศสมาชิกได้ให้ความร่วมมือและสามารถช่วยโครงการซึ่งคณะกรรมการได้ศึกษาจะกระทำหรือไม่

ด้วยเป็นที่น่าสนใจจึงถามว่า ผู้เขียนจึงรู้ดีว่า บทบาทของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติและคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมและการเขียนแผนจะได้รับการเขียนมาจาก อลัน วิลสัน ไรต์สทามป์ส ผู้มีการเขียนเรื่องนี้เป็นภาษาที่เข้าใจให้เฉพาะของสมการ ดังนั้นการเขียนเรื่องนี้เป็นวิชาขั้นสูงจึงน่าจะกระทำได้ แม้ว่ามันจะเป็นผู้เขียนคนแรกก็ตาม

นอกจากนี้ก็ตาม งานของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและตะวันออกไกลที่นำถึงความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมแก่หมู่เกาะเอเชียและตะวันออกไกลได้มีจำนวนมากมาย นอกเหนือจากการเขียนในเวลานี้แล้ว ผู้เขียนจะนำมาพิจารณาเฉพาะโครงการใหญ่ที่สำคัญ 4 โครงการคือ ธนาคารพัฒนาเอเชีย โครงการพัฒนาภูมิภาคของเอเชีย โครงการตั้ง 4 เมืองใหม่ในโครงการที่กำลังเริ่มปฏิบัติและกำลังปฏิบัติอยู่ขณะนี้ ซึ่งจะพิจารณาถึงผลที่ปฏิบัติได้ไม่ช้าเท่ากับปรากฏ และจะพิจารณาถึงผลกระทบทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่มีต่อประเทศในภูมิภาค

นอกจากนี้งานของโครงการทางกึ่งประติมากรรมมากมาย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการร่วมมือของประเทศสมาชิก และความทรงจำวิชาการ และอีกประการหนึ่งโครงการพัฒนาเศรษฐกิจในเอเชียที่ยังเป็นโครงการแผนใหญ่ซึ่งยังไปเลยมีมาจน และประเทศในภูมิภาคเอเชียและตะวันออกไกลในระยะเวลานี้มีผลถึงคณะกรรมการส่วนมากก็เนื่องจะได้รับเอกราชจากการตกเป็นอาณานิคมของประเทศในยุโรป และอเมริกา และทางก็มีปัญหาทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมอยู่ด้วยกันทั้งสิ้น และในอดีตประเทศเหล่านี้ต่างก็มีปัญหาอันหนึ่งในเรื่องดินแดน และข้อริเริ่มโดยธนาคารเมือง เศรษฐกิจ และสังคม และมีการประชุมกันด้วยตนเอง ฉะนั้นการที่จะให้ประเทศเหล่านี้ร่วมมือมีประสาธนาแก่กัน โดยให้พิจารณาถึงข้อดี ก็ย่อมจะเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน ซึ่งก็เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ กองคณาไปช่วย

วิธีการเขียน

วิธีการเขียนจะเป็นการกล่าวโดยทั่วไป ไม่ถึงการดำเนินการปฏิบัติมาแล้ว กล่าวถึง
ปัญหาที่จะจะปฏิบัติในอนาคต และในที่สุดหมายถึงจะวิจารณ์ผลของเหตุผลและข้อเสนอแนะ สำหรับ
เอกสารที่เขียน มีรายงานประจำปีของสภาประชาชาติ และของคณะกรรมการบริหารเศรษฐกิจแห่งเอเชียและ
ตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนรายงานผลการประชุม รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการต่าง
อย่างอื่น รายงานและบทความต่าง ๆ เกี่ยวกับระดับชาติ

สิ่งที่ควรพิจารณาไว้ใจกันก่อนเขียนถึงคำร้องขอโดยมากคำหนึ่ง คือคำว่า "สภา
ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (The Economic Commission for Asia and the Far East)
หรือ สภายุค ECARF" ซึ่งหมายถึงคณะกรรมการบริหารเศรษฐกิจเอเชียและตะวันออกเฉียงใต้

การเขียนในเอกสารเขียน

ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ จะบอกเป็น 4 หมวดด้วยกัน กล่าวคือ ในสามหมวดจะเป็นการกล่าว
โดยทั่วไป ซึ่งใช้วิธีการจนถึงระเบียบวิธีการทางสถิติและการวัดผล การดำเนินการ และการดำเนินงาน
งานประจำ ของงานของโครงการที่สำคัญ ๆ และการวิเคราะห์ของงาน ในขณะที่จะเป็นการ
สรุปข้อความและวิจารณ์ผลของความคิดเห็นโดยทั่วไปเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ปัญหา และนโยบาย
ของคณะกรรมการ

ส่วนฉบับซึ่งมีภาคผนวก (Appendix) เกี่ยวกับ Terms of Reference,
Rules of Procedure of ECARF และ List of Venues and Chairmen
Commissions sessions เพื่อรวบรวมไว้เป็นประโยชน์แก่ผู้เขียนจะได้อีกภาคต่อไป

ประวัติ

การรวมตัวของลวบทระกูลในการก่อตั้งคณะกรรมการจัดการ เศรษฐกิจแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นั้น เราอาจระบอบย้อนหลังไปถึง คณะอนุกรรมการชั่วคราวในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ ร่วมกับมีติจากสงคราม (The Temporary sub-Commission on the economic Reconstruction of Devastated areas) ซึ่งคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมนานาชาติของสหประชาชาติ ก่อตั้งขึ้นเมื่อ เดือนมิถุนายน ค.ศ. 1946⁸ คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่ตรวจสอบและให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลของประเทศที่ได้รับภัยพิบัติจากสงคราม โดยพิจารณาประเภทสมาชิกของสหประชาชาติ ซึ่งยกเว้น เยอรมัน และ ญี่ปุ่น ในเรื่องเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เศรษฐกิจในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนั้น คณะอนุกรรมการยังมีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่คณะมนตรี เศรษฐกิจและการสังคมนานาชาติ ในการร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งคณะอนุกรรมการจะส่งรายงานฉบับนี้ให้แก่คณะมนตรี เศรษฐกิจและการสังคมนานาชาติ วันที่ 2 มิถุนายน 1946⁹ เพื่อในการฟื้นฟูเศรษฐกิจดังกล่าวสามารถดำเนินไปได้ ทางระบอบโลก ทั่วทั้งทวีป และมีผล และได้เกิดการแก้ไขและตรวจสอบด้วยมีติจากสงครามที่องค์การของแก้มติ คณะอนุกรรมการจึงได้ก่อตั้งหน่วยงานขึ้น 2 หน่วยงาน คือ หน่วยงานยุโรปและอเมริกาทางชายฝั่ง และประจำเอเชียและตะวันออกเฉียงใต้ด้วยเหมือนกัน

หน้าที่สำคัญของทางยุโรปสามารถดำเนินงานอย่างรวดเร็วก็เพราะหน่วยงานประจำเอเชียซึ่งยังคงไม่อาจารวมระเบียนขงตนเอง และกำหนดขอบเขตของการตรวจสอบเอง รายงานโดยทางของคณะอนุกรรมการให้เสนอต่อคณะมนตรี เศรษฐกิจและการสังคมนานาชาติเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 1946 รวมถึงข้อเสนอในการสร้างคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งยุโรปเข้ามานั้น ส่วนหนึ่งของงานประจำเอเชียไม่เคยมีคณะมนตรีโลกให้ความสำคัญกับงานนี้พออย่างเชื่องช้ามาก ทั้งนี้เพราะสมาชิกของทางประจำเอเชียให้ความสำคัญในการเร่งรีบฟื้นฟูเศรษฐกิจของยุโรปมากกว่า นอกจากนี้มีค่าสำคัญคือการรวมภาคตะวันออก ซึ่งมีบริเวณกว้างขวาง และการมีตลาดการ เมืองที่ยิ่งใหญ่ของเอเชีย มีประชากรโลก คณะอนุกรรมการต้องมีผู้ปฏิบัติงานเพิ่มและใช้เวลามากกว่าในยุโรป

⁸David Wright n, Toward Economic Cooperation in Asia (new haven and London, Yale University press, 1964), p. 12 .

⁹ibid.

นอกจากนี้ยังมีปัญหาบางประการ เช่น จีนและอินเดีย โดยการกีดกันของฝรั่งเศสก็
 ไม่ยอมเสนอรายงานที่เสร็จสมบูรณ์ในการประชุมวาระแรกของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมใน
 ปี 1947 ทั้งนี้โดยเกรงว่าเธอได้จะตกอยู่ในอิทธิพลของยุโรป โดยได้แผนการให้ความช่วยเหลือ
 และเงินกู้ต่างเศรษฐกิจของสหประชาชาติเป็นเครื่องมือ ส่วนออสเตรเลีย สหประชาชาติ อังกฤษ และ
 นิวซีแลนด์ ก็ไม่ยอมรับหลักการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบและการดำเนินงานของคณะ
 อำนวยการมาธิการ

ในวันที่ 3 ตุลาคม 1946 คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมได้แนะนำให้เอาธิการ
 สหประชาชาติที่เตรียมมาธิการพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาการเงิน เศรษฐกิจและความต้องการของ
 เอเชีย เพื่อจะใจเริ่มสำรวจประเทศที่อยู่ในโครงการ และโดยพยายามให้มีการประชุมกันอีก
 ครั้งเกี่ยวกับหน่วยงานประจำเอเชียซึ่งมี นานถึง 10 ทั้งนี้เพื่อจะได้เสนอรายงานขั้นต้นแก่ที่ประชุม
 ของคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม ซึ่งจัดในวันที่ในเดือน มีนาคม 1947 โดยใช้เวลา แต่
 เนื่องจากสำนักงานเอาธิการมีภาระหนักในการจัดการประชุม วาระที่ 2 ของสมัชชาใหญ่
 สหประชาชาติในเวลากระชั้นชิด การสำรวจและการประชุมที่นานถึงจึงจำต้องระงับไป

ขอจะเกี่ยวกับ ในเดือน พฤศจิกายน 1946 รายงานขั้นต้นของคณะอำนวยการ
 อำนวยการได้ปรากฏออกมาตอนประชุมครั้งที่ 2 ของสมัชชาใหญ่ นอกเหนือจาก 54 ประเทศ
 ที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ ก็มี 3 ประเทศที่จัดเป็นตัวแทนประจำเอเชีย คือ จีน
 อินเดีย และ สิงคโปร์ อีก 19 ประเทศเป็นตัวแทนประจำลาตินอเมริกา และอีก 10 ประเทศ
 เป็นตัวแทนประจำภูมิภาคแคริบเบียน ในการพิจารณาข้อวิจารณ์ถึงงานของคณะมนตรีเศรษฐกิจ
 และการสังคมแล้ว ประเทศที่คอยติดตามก็เป็นฝ่ายที่มีเสียงข้างมากทางด้านการอภิปรายโดย
 ออกเป็นสองกลุ่ม คือ ยุโรปและอเมริกาเหนือกลุ่มหนึ่ง และกลุ่มลาตินอเมริกาและเอเชียอีก
 กลุ่มหนึ่ง ซึ่งผลของการอภิปราย มีผลมาจากยุโรปโดยเฉพาะเพิ่มจากประเทศที่สัมพันธ์กับลัทธิจาก
 สงครามโลกซึ่งมีในก่อตั้งคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งยุโรปอันเป็นที่ แตกกลุ่มลาตินอเมริกาได้คัดค้าน
 ว่า การก่อตั้งคณะกรรมการใด ๆ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้น ไม่ควรจำกัดเฉพาะยุโรปหรือประเทศ
 ที่ได้รับภัยพิบัติจากสงคราม

10 Ibid. p. 13.
 11 Ibid.

ฟิลิปปินส์ได้ยื่นขอเงินช่วยเหลือความจำเป็นของเอเชียในการที่จะให้มีหน่วยงานใหม่รับแทนที่
 the UN Relief and Rehabilitation Administration (UNRRA)¹² ซึ่งหน่วยงาน
 คณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งเอเชียและตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อให้ดำเนินการเช่นเดียวกับคณะ
 กรรมการเศรษฐกิจแห่งยุโรป แต่อย่างไรก็ตาม ชาวนีโด้ว่าเป็นการดำเนินนโยบายการทูล
 ส่วนตัวรอง P.C. Chang หัวหน้าผู้แทนจีนในการสัมมนาขอเสนอเกี่ยวกับคณะกรรมการทั้ง 2
 ฝั่งนี้เพราะ Chang ทำไปโดยเป็นความลับ เริ่มด้วยตัวตั้งแรก โดยไม่ได้รับคำแนะนำเป็นทางการ
 จากรัฐบาลของตน หรือใ้มีการปรึกษาหารือขอเสนอถึงกลางกับผู้นำคนอื่น ๆ ในคณะมนตรี
 ความมั่นคงเลย ซึ่งเป็นส่วนที่ Chang คิดว่าจะทำให้จีนมีชื่อเสียงอย่างมากในสหประชาชาติ
 ทั่ว ๆ ไปกับชาวอานาจในยุโรป นอกจากนี้ Chang ยังได้กล่าวในนามของเอเชียว่า การที่
 อัตราส่วนของประชากรโลกได้เพิ่มขึ้นอย่างมากมาอีกเป็นการจำเป็นที่จะต้องมือถนัดกว่า
 ตลอดจนควรได้รับการช่วยเหลือจากสหประชาชาติ เพื่อให้แผนการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจภายหลัง
 สงครามดำเนินไปได้อย่างดี

ข้อเสนอดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าหน่วยงาน UNRRA กำลังจะหมดความสำคัญและ
 สิ้นสุดลง หน่วยงานนี้ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรประมาณ
 90% ซึ่งทั้ง 2 ประเทศนี้จะเลือกช่วยเหลือทางการเงิน ภายหลังปี 1946 ซึ่งการดำเนินงาน
 ของหน่วยงานดังกล่าวยังไม่เสร็จ และเริ่มเกิดปัญหา เช่น จีนซึ่งได้รับความช่วยเหลือจาก
 UNRRA โดยตรง เริ่มอดอยากและเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ทางกรมการเมือง และ
 ทางทหาร

ยิ่งกว่านั้นผู้แทนจากประเทศตะวันตกก็ได้ให้ความสนใจต่อคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่ง
 เอเชียและตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีบางท่านคิดว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่ง
 ยุโรป และนอกจากนั้น ข้อเสนอใ้ก่อตั้งคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งเอเชียและตะวันออกเฉียงใต้
 ยังได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มลาตินอเมริกาอีก

¹²United Nations Publication, Everyman's United Nations, 1945-1963
 (Office of Public Information, United Nations, 1964), pp.332-333.

ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลจึงขอยกการให้เงินใหม่การก่อตั้ง อีคาพี ก่อนที่คณะกรรมการข้าราชการจะดำเนินการขึ้น ผู้เศรษฐกิจของในคณะที่ปรึกษามีที่มาจากสงครามจะแนะนำคณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคม เกี่ยวกับมาตรการของความรวมมือระหว่างประเทศต่างกานการขึ้นผู้เศรษฐกิจแก่ประเทศในเอเชียที่ปรึกษามีที่มาจากสงครามโดยสะดวกรวดเร็ว และอย่างมีผล

ในเดือน มกราคม 1947 คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและการจ้างแรงงาน (The Economic and Employment Commission) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคมได้กำหนดหลักการสำหรับ คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจแห่งยุโรปขึ้น แต่ฝ่ายนี้คณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งเอเชียและตะวันออกไกลจะแยกตัวออกจากคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งยุโรป

ด้วยความพยายามที่จะให้มีการหารืออีกอีกครั้ง คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมจึงได้จัดในหน่วยงานระหว่างเอเชียและตะวันออกไกลประชุมเป็นครั้งที่ 2 ที่ Lake Success เมือง New York เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 1947¹³ มีประเทศเข้าร่วมประชุมคือ สหภาพโซเวียต จีน ฟิลิปปินส์ ฝรั่งเศส อินเดีย เม็กซิโก แคนาดา นิวซีแลนด์ เนปาล ไซปรัส สหภาพโซเวียต อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา ประธานของประชุม คือ P.C. Chang จากจีน ในที่ประชุมได้ทำการพิจารณา รายงาน ซึ่งร่างโดยสำนักงานเลขาธิการ เมื่อ การประชุม ความก้าวหน้าและความต้องการของเอเชียว่า จำเป็นที่จะต้องขึ้นผู้เศรษฐกิจอย่างรีบด่วน และการขึ้นผู้เศรษฐกิจในเอเชียก็จะแปลความหมายแคบแทนก่อนสงครามโลก ฉะนั้นการก่อตั้ง อีคาพี จึงไม่ควรถูกยับยั้งไว้ ปัญหาในระยะสั้นแต่เป็นโครงการที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศที่ ตรี ติขันธ์ที่มาจากสงคราม และลดหย่อนภาษีได้อย่างแท้จริง โดยใช้การช่วยเหลือทางวิชาการ ตลอดจนมีผู้เชี่ยวชาญ เป็นที่ปรึกษาในแต่ละสาขาวิชาการ ประจำอีกลวย

หลังจากที่ได้มีการปรึกษาหารือโดยทั่วไปเกี่ยวกับ ปัญหาเบื้องต้นซึ่งเขาจัดการ ด้วยบุคคลขึ้นมาแล้ว ก็ได้มีการแบ่งกลุ่มในการประชุมออกเป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มแรกมีสมาชิกพิเศษและร่างเค้าโครงเกี่ยวกับปัญหาเฉพาะหน้าที่จะดำเนินการบูรณะประเทศที่ ตรี ติขันธ์ที่มาจากสงครามให้คืนสู่สภาพเดิม และให้มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ กลุ่มที่ 2 มีหน้าที่กำหนดหลักการและคำแนะนำเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานของ อีคาพี¹⁴

13. Yearbook of the United Nations 1946-47, op.cit., p.487.

รายงานของคณะยกร่าง 2 ดังกล่าวถูก รวมเป็นรายงานเดี่ยวเพื่อเสนอต่อ สมมนตรี เจริญกิจและการสังคม โดยปกแนบถึง เสด็จเมืองจำนวนมากที่ได้รับพิจารณา พบกระเบื้อง โฉมรับ ลวดลายสวยงามทางราง ภายต่อทางจิตใจจากหน่วยงานทางสังคม ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์เนื่องมาจาก โรงงาน ที่ มี ขึ้น นั้นถึงถึงความสำคัญ โรงการ ใน หมู่ เศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ช่วยแก้ปัญหา เศรษฐกิจ

รายงานนี้คือกลุ่มถึงประเทศอื่น สมาชิกอื่นโลกอื่น มลายา สิงคโปร์ ไทย ฝรั่งเศส ลาว เวียดนาม กัมพูชา อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ เวียดนาม เวียดนาม เมลเลอร์บรอนสันวิส ฮูเกอส์ กิลเบิร์ต และเฮลล์ สตีล และโรโยเนอ อิมเลีย นอกลีสส์ คีร์ และเคาเซ่ รายงานนี้ในรายละเอียดเกี่ยวกับ การวางแผนและการดำเนินการ ซึ่งกล่าวถึงถึงความจำเป็น อยู่ที่จะแรงงาน อาหาร และ การรวม การสร้าง ยุทธศาสตร์รวม และแม่ของแม่ การขนส่งและการคมนาคม การจัดการ วาง ระเบียบ และคุณภาพ การเงิน การคลัง และความต้องการ อย่างรับผิดชอบเกี่ยวกับ การ ใช้ ประสิทธิภาพ งานวิจัย การจัดการ การวางแผน และการ ใน เศรษฐกิจ และแผนนำวิธิการ ในการ จัดตั้งองค์การ ฝึกอบรม การช่วย เสริมระหว่างประเทศ และโปรแกรม นำ และแผนที่ เศรษฐกิจและการสังคมทั้ง หลาย การนำ การ เศรษฐกิจแห่งเอเชียและตะวันออกไกล และโครงการต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติ การพัฒนาโครงการถึงอัตราความ

การ ก่อตั้งองค์การ อีตาเอ

๕. สมมนตรี เจริญกิจและการสังคม ได้ ก่อตั้งคณะกรรมการบริหาร เศรษฐกิจแห่งเอเชีย และตะวันออกไกล ซึ่งมีไว้ที่นั่น ๆ ว่า อีตาเอ ในการประชุมครั้งที่ 4¹⁴ ภายใต้กฎบัตร องค์การชาติ **หมวด** 1๖ มาตรา 69 มีความว่า

"๖. สมมนตรี เจริญกิจและการสังคมจักจัดตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ขึ้น ในด้านเศรษฐกิจ และการสังคม และสำหรับ การส่งเสริมวัฒนธรรม และคณะกรรมการอื่น เช่น ที่อาจพึงประสงค์สำหรับ การปฏิบัติ มาตรา ๖๘. "

¹⁴Ibid., p.485

¹⁵Yearbook of the United Nations 1947-48, (New York, Department of Public Information, United Nations), p.530.

ดังนั้น อีคาเอ่ จึงได้ตั้งค่าเงินขึ้นมา เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 1947¹⁶ ในฐานะเป็น
 หน่วยการบัญชี เศรษฐกิจของภูมิภาคหนึ่ง ในบรรดาคณะกรรมการเศรษฐกิจส่วนภูมิภาค
 ซึ่งจัดขึ้นที่ 4 และ โดยในบรรดาพันธมิตรเศรษฐกิจและการตั้งคม คณะกรรมการเศรษฐกิจ
 ปีที่ 1 ถึง 3 และ โดยคณะกรรมการเศรษฐกิจของยุโรป คณะกรรมการเศรษฐกิจแห่ง
 อเมริกา และคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งลาตินอเมริกา ซึ่งเพิ่งตั้งขึ้นใหม่ในระยะเวลา 5 ปี
 ข้างหน้า

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง

วัตถุประสงค์ใหญ่ของกิจการนี้ อย่างเป็นทางการ ซึ่งมีผลเศรษฐกิจคือ การลดการชะงักการ
 การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเภทด้อยพัฒนา การกำเนิน
 การผลิต การพัฒนาเศรษฐกิจและการตั้งคมของประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้กรอบคณะกรรมการ
 เศรษฐกิจของภูมิภาคเป็นต้น ไปในปีที่ 1 วัตถุประสงค์การก่อตั้งอีกประการ ก็เป็นส่วนของการลดการ
 ความเหลื่อมล้ำในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และการเป็นต้นสายงานในภูมิภาค เพื่อแก้ปัญหาใหญ่
 ของเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งความเป็นอยู่ที่ย่ำแย่ สอดคล้องกับถือ เป็นเรื่องเสริม
 การบูรณะ และพัฒนาทางเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้¹⁷

สิ่งที่หลักการข้อแรกและแนวทางตามประเพณีของ ภายใต้อาณัติใหม่ ประเภทต่าง ๆ
 ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การขาดแคลน และที่ติดกับของประชากรของภูมิภาคโลกโดยรวมเป็นส่วน
 หนึ่งส่วนหนึ่งของ ความยากลำบากในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถึงปัญหาบริเวณที่ขรุขระ
 ลากยาว กว้างไกลบริเวณชายฝั่งของภูมิภาค ในขั้นต้นการแก้ไข รวมทั้งต้องส่งเสริมและปรับปรุงเศรษฐกิจ
 เพื่อที่ภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะเป็นอยู่ดีเป็นกินกับส่วนอื่น ๆ ของโลก

ดังนั้น การพิจารณาของหน่วยงาน ระงับจาก และเพื่อให้อีคาเอ่ได้ทำหน้าที่
 ให้ได้เป้าหมายวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งพันธมิตรเศรษฐกิจและการตั้งคมใต้วงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ
 ในเอกสาร หรือเรื่องที่มีที่ระบอค่าพจนานุกรม (Terms of reference) ของอีคาเอ่ไว้ดังต่อไปนี้

¹⁶ Helping Economic Development In Asia and the Far East (New York, Department of Public Information, United Nations, 1964), p.11.

¹⁷ The SCAFE Secretariat, SCAFE - Twenty Years of Progress, Doc. S / Cr.11/766, april 3, 1967, p.3.

1. องค์การอิตาลีเป็นหน่วยงานส่วนภูมิภาคที่ปฏิบัติตามนโยบายของสหประชาชาติ และรับคำแนะนำโดยทั่ว ๆ ไปจากคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม โดยอิตาลีจะต้องมีข้อตกลงกับรัฐบาลของประเทศที่ตนจะเข้าไปปฏิบัติงาน โดยจะไม่คำนึงการใด ๆ ถ้าหากใช้ได้ด้วยความยินยอมจากรัฐบาลนั้น ๆ เสียก่อน ขอท่านลงหน้าที่จะประเมินออกมาได้ก็ขอ.-

(ก) ริเริ่มและเข้าร่วมในมาตรการ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้ความร่วมมือในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของเอเชียและตะวันออกไกล เทียบเท่ากับเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียและตะวันออกไกลให้สูงอื่น และส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจโดยเน้นเพิ่มขึ้นในระหว่างบรรดาประเทศในภูมิภาคและประเทศอื่น ๆ ของโลก

(ข) จัดทำหรือจัดให้มีการสำรวจและการศึกษาปัญหาและพิจารณาการทางเศรษฐกิจและทางวิชาการภายในเอเชียและตะวันออกไกล ตามที่อิตาลีเห็นเหมาะสม

2. อาณาเขตของเอเชียและตะวันออกไกล ในระยะเริ่มแรกมี บริติชอินเดียนโอเชียน บรูไนและซาราวัก ไซปรัส สิงคโปร์ จีน เวียดนาม สหพันธ์อินโดจีน ฝรั่งเศส มลายาและสิงคโปร์ เนเธอร์แลนด์อินดีส ซิลิปีนีส และไทย

3. สมาชิกของอิตาลีในระยะเริ่มแรก ประกอบด้วย ออสเตรเลีย จีน ฝรั่งเศส อินเดีย เนเธอร์แลนด์ ซิลิปีนีส อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา และประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค ซึ่งภายหลังอาจเป็นสมาชิกของสหประชาชาติก็จะได้รับการยินยอมว่าเป็นสมาชิกของอิตาลี

4. อิตาลีอาจเชิญสมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติซึ่งไม่ใช่สมาชิกของตน ให้เข้าร่วมในการให้คำปรึกษาพิจารณาเรื่องราวใด ๆ ของประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก

5. อิตาลีอาจเชิญแทนขององค์การชำนาญพิเศษ หรือตัวแทนขององค์การรัฐบาลระหว่างประเทศ ให้เข้าร่วมในการให้คำปรึกษาในการพิจารณาเรื่องราวใด ๆ เกี่ยวกับหน่วยงานหรือองค์การนั้น ๆ ซึ่งปฏิบัติตามนโยบายของคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม

6. อิตาลีอาจนำมาตรการใด ๆ เพื่อให้ความแน่ใจว่า การติดต่อประสานงานที่จำเป็นนั้นต้องปฏิบัติร่วมกับองค์การอื่น ๆ และองค์การชำนาญพิเศษของสหประชาชาติด้วย

7. อิตาลีอาจวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับขบวนการ ตลอดจนวิธีการ ในการเลือกตัวประธานของตน

8. งบประมาณในการบริหารงาน จะได้รับเงินอุดหนุนจากสหประชาชาติ

๖. เจ้าอาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เลือก **เจ้าอาธิการ** หนึ่งคน **เจ้าอาธิการ** ของอิตาลี ซึ่งอาจเป็นสมาชิก
ในสำนักงานเลขาธิการของสหประชาชาติ

๗. เจ้าอาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เรียกประชุม **สมัชชา** ครั้งแรกโดย **สมัชชา** ครั้งแรก
โดย **สมัชชา** ครั้งแรก

๘. ศูนย์บริหารงานของอิตาลีจะตั้งอยู่ที่ **สำนักงาน** ใหม่ขององค์การสหประชาชาติในเอเชีย
ซึ่งสำนักงานของอิตาลีจะตั้งที่เมืองเชียงใหม่ ซึ่งจะมีการพิจารณาโดย
คณะกรรมการเศรษฐกิจและการสังคม ในการประชุมครั้งแรกในปี 1948

๙. โดยประมาณว่าปี 1951 คณะมนตรีเศรษฐกิจจะพิจารณาจะมีการพิจารณาของอิตาลี
เป็นครั้งแรก ซึ่งรวมทั้งจะตัดสินว่าควรจะให้สิทธิแก่อิตาลีหรือไม่ ตลอดจนจะมีการพิจารณา
เรื่องอิตาลีในข้อเรื่องปฏิบัติหรือข้อกำหนดเหล่านี้ 18

หน้าที่ของอิตาลีดังกล่าว จะสรุปโดยกว้าง ๆ คือ ให้ฝ่ายวิเทศาภิบาลในการปฏิบัติงาน
ทางฝ่ายเศรษฐกิจและสังคมแก่ประชาคมประเทศสมาชิก ตลอดจนการริเริ่มโครงการที่เกี่ยวกับ
การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในภูมิภาคหรือตามคำร้องขอของแต่ละรัฐชาติ มีหน้าที่ดังกล่าว
โดยทางคณะมนตรีเศรษฐกิจอื่นต่าง ๆ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงานด้วย

เมื่อพิจารณาจากข้อเขียนปฏิญญาที่กำหนดหน้าที่ของอิตาลีแล้ว ผู้เขียนเห็นว่าอำนาจ
หน้าที่ของอิตาลีมีดังต่อไปนี้ ซึ่งอยู่ในข้อ 1, ก และ ข เท่านั้น ส่วนในข้ออื่น ๆ เป็น
เพียงส่วนที่คณะมนตรีสามารถปฏิบัติงานอย่างมีระดับที่ต่ำกว่าเท่านั้น นอกจากการริเริ่มหรือ
ปฏิบัติงานใด ๆ ของอิตาลีก็จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคมของ
องค์การสหประชาชาติด้วย อิตาลีจะจึงถูกควบคุมสั่ง 2 ด้านคือ จากหน่วยงานขององค์การ
สหประชาชาติ และจากรัฐบาลของประเทศสมาชิก ในข้อเขียนปฏิญญาดังกล่าวหน้าที่ของอิตาลี
เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า อิตาลี มีหน้าที่ ริเริ่มโครงการและขอความเห็นชอบจากรัฐบาล
ของประเทศสมาชิก และดำเนินการตามคำสั่ง และแยกแยะข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเหล่านี้ว่าเป็น
โครงการที่มีสิทธิให้โครงการอื่น ๆ ให้เป็นประโยชน์มากขึ้น ในยุคสมัยนี้ หรือความเห็นชอบจากรัฐบาล
ประเทศสมาชิก อิตาลีไม่มีมาตรการใด ๆ ที่จะควบคุมหรือบังคับให้รัฐบาลประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติ
ตามโครงการที่โดยพิจารณาไว้ซึ่งเป็นอิสระเสียอย่างมากที่สุดให้โครงการปฏิบัติงานของอิตาลีต้องสาธยายไป

18 Yearbook of the United Nations 1946-47, op.cit., pp.485-486.